

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie R 527/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ze skutkiem unieważnienia w całości przez EUIPO unijnego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO, w sytuacji gdy przedstawi ona uwagi na piśmie, ich własnymi kosztami, oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Sądem oraz w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie wymogów proceduralnych w zakresie dowodów w odniesieniu do pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- Naruszenie art. 58 w związku z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/1001 oraz art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/1001 w związku z art. 10, 19 i 27 rozporządzenia delegowanego Komisji 2018/625.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2021 r. – Beveland/EUIPO – Super B (BUCANERO)

(Sprawa T-29/21)

(2021/C 79/46)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Beveland, SA (Sant Joan les Fonts, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Super B, SL (Talavera de la Reina, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy BUCANERO – unijny znak towarowy nr 390 641

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2020 r. w sprawie R 1046/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wprost wygaśnięcia unijnego znaku towarowego nr 390 641 BUCANERO (słownego) dla wszystkich towarów zarejestrowanych w klasach 32 i 33;

- obciążenie EUIPO i właściciela spornego znaku towarowego, SUPER B, S.L., wszystkimi kosztami postępowania przed Sądem, a także kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie wygaśnięcia prawa do znaku przed EUIPO

Podniesione zarzuty

Naruszenie 18 i 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2021 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-34/21)

(2021/C 79/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.-C. Lapr votte, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 25 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57153 (2020/N) – Niemcy – COVID-19 – Pomoc dla Lufthansy; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnego zastosowania przez Komisję jej komunikatu „Tymczasowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa mające na celu wsparcie gospodarki w związku z obecną epidemią COVID-19”⁽¹⁾ i dopuszczenia się nadużycia władzy poprzez stwierdzenie, że Deutsche Lufthansa AG kwalifikuje się do pomocy, brak zbadania, czy były dostępne bardziej odpowiednie i mniej zakłócające środki, stwierdzenie, że kwota rekapitalizacji była proporcjonalna, brak zastosowania odpowiednich warunków dotyczących wyjścia państwa, nakazanie niewystarczającego zbycia przedziałów czasowych na start lub lądowanie i nienałożenie skutecznego zakazu wszelkiej agresywnej ekspansji beneficjenta;
2. Zarzut drugi dotyczy błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE poprzez ustalenie, że pomoc odpowiada na poważne zakłócenia gospodarki niemieckiej, naruszenie spoczywającego na niej obowiązku wyważenia korzystnych skutków pomocy i jej skutków negatywnych dla warunków handlowych i utrzymania niezakłóconej konkurencji (tj. „test bilansujący”) i zażądanie zbyt późnego przedłożenia planu restrukturyzacji;
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję ogólnych zasad niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości;